

بررسی ارتباط بین سطح سرمی ویتامین k_2 و استئوکلسین با آترواسکلروز عروق کرونر

زهرا الیاس پور (MSc)*، صمد اکبرزاده (PhD)^۲، داریوش ایران پور (MD)^۳، افشار بارگاهی (PhD)^۱،

نیلوفر معتمد (MD)^۴، نجمه حاجیان (BSc)^۱، خدیجه قاسمی (MD)^۳، علی موحد (PhD)^{**۲}

^۱ گروه بیوشیمی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی بوشهر، بوشهر، ایران

^۲ مرکز تحقیقات طب گرمسیری و عفونی خلیج فارس، پژوهشکده علوم زیست پزشکی خلیج فارس، دانشگاه علوم پزشکی بوشهر،

بوشهر، ایران

^۳ گروه قلب، مرکز قلب بوشهر، دانشگاه علوم پزشکی بوشهر، بوشهر، ایران

^۴ گروه پزشکی اجتماعی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی بوشهر، بوشهر، ایران

(دریافت مقاله: ۹۶/۱۲/۹ - پذیرش مقاله: ۹۷/۳/۲۱)

چکیده

زمینه: این پژوهش به منظور ارزیابی ارتباط سطوح سرمی ویتامین k_2 و استئوکلسین با ابتلاء به گرفتگی عروق کرونر انجام گرفت. **مواد و روش‌ها:** در این مطالعه مورد - شاهدهی تعداد ۱۳۸ بیمار بین سنین ۳۰ تا ۷۰ سال شرکت داشتند. افراد پس از مراجعه به مرکز قلب بوشهر و داشتن شرایط ورود به مطالعه شرح حال خود را توسط پرسشنامه ثبت می‌نمودند. سپس مقدار ۱۰ سی‌سی خون از همه شرکت کنندگان جمع‌آوری می‌شد. پس از انجام عمل آنژیوگرافی افراد با آنژیو نرمال به گروه شاهد (۷۰ نفر) و افراد با آنژیو غیر طبیعی به گروه مورد (۶۸ نفر) وارد شدند. پس از پایان نمونه‌گیری سطح سرمی ویتامین K_2 و استئوکلسین با استفاده از روش الایزا اندازه‌گیری شد. **یافته‌ها:** نتایج نشان داد که سطوح سرمی استئوکلسین افراد مبتلا به گرفتگی عروق کرونر به طور معنی‌داری بالاتر از گروه شاهد بود ($P=0/019$). اما سطوح سرمی ویتامین k_2 بین دو گروه تفاوت معناداری نداشت ($P=0/84$). بین سطوح سرمی استئوکلسین با تعداد عروق درگیر ($P=0/95$) و شدت گرفتگی ارتباط معناداری وجود نداشت ($P=0/09$). پس از تعدیل دو فاکتور سن و ابتلا به دیابت نوع ۲ که در دو گروه تفاوت معناداری داشت، غلظت سرمی استئوکلسین با گرفتگی عروق کرونر ارتباط معناداری داشت ($P=0/034$). **نتیجه‌گیری:** بر اساس این پژوهش بین افزایش سطوح سرمی استئوکلسین با گرفتگی عروق ارتباط معنی‌داری وجود دارد اما بین سطح سرمی ویتامین k_2 و گرفتگی عروق ارتباطی یافت نشد.

واژگان کلیدی: استئوکلسین، ویتامین k_2 ، گرفتگی عروق کرونر، آنژیوگرافی

** بوشهر، مرکز تحقیقات طب گرمسیری و عفونی خلیج فارس، پژوهشکده علوم زیست پزشکی خلیج فارس، دانشگاه علوم پزشکی بوشهر، بوشهر، ایران

مقدمه

بیماری‌های قلبی - عروقی اولین علت مرگ و میر در جهان است. در اواخر قرن ۲۰ تقریباً نیمی از مرگ و میرها افراد در کشورهای پیشرفته و ۴۵-۲۵ درصد مرگ و میرها در کشورهای در حال توسعه به دلیل بیماری‌های قلبی - عروقی بوده که پیش‌بینی می‌شود تا سال ۲۰۲۰ سالانه جان ۲۵ میلیون نفر را بگیرد. از شایع‌ترین بیماری‌های قلبی - عروقی گرفتگی عروق کرونر است (۱). در ایران بیماری‌های قلبی - عروقی رو به افزایش است و این بیماری اولین علت مرگ و میر افراد بالای ۳۵ سال می‌باشد، که سالانه میزان مرگ و میر بر اثر این بیماری ۱۳۸۰۰۰ نفر است و این میزان حدود ۴۰ درصد کل مرگ و میرها در سال می‌باشد و نیمی از آن به دلیل سکته‌های قلبی است. از دلایل اصلی سکته‌های قلبی گرفتگی عروق کرونر است (۲). فاکتورهای مختلفی در ارتباط با گرفتگی عروق کرونر وجود دارند مانند سن، جنس، سابقه خانوادگی، ابتلا به دیابت، فشار خون و دیگر عوامل شناخته شده اما پژوهش‌های جدید فاکتورهای خونی استئوکلستین (۳) و ویتامین K₂ (۵ و ۶) را نیز در این بیماری مؤثر نشان داده‌اند. استئوکلستین (BMGP)^۱ پروتئینی غیرکلاژنی که دارای ۴۶-۵۰ آمینو اسید است. استئوکلستین توسط سلول‌های استئوکلاست در استخوان سنتز می‌شود. این پروتئین پس از سنتز دچار تغییرات پس از ترجمه شده و با کمک ویتامین k₂ به فرم فعال خود تبدیل می‌شود (۷). مدارک جدید نشان می‌دهد که استخوان تنها به عنوان ساختار داربستی نبوده بلکه به عنوان یک ارگان درون‌ریز نیز می‌باشد (۸). بسیاری از فاکتورهای ترشح شده از استخوان مانند استئوکلستین یک نقش تنظیمی در متابولیسم انرژی دارند.

پژوهش‌های اخیر نقش مؤثری از استئوکلستین در تنظیم سلول‌های اندوتلیال عروق و سیستم قلبی - عروقی پیشنهاد کرده‌اند (۸). در مورد نوع ارتباط این پروتئین با بیماری‌های قلبی - عروقی نتایج متناقض است برخی رابطه مستقیم، (۹) و برخی دیگر رابطه عکس را نشان دادند (۱۰). پژوهشگران با بررسی انواع مختلف این پروتئین نشان داده‌اند که میزان بالای استئوکلستین غیرکربوکسیله و افزایش نسبت استئوکلستین غیرکربوکسیله به استئوکلستین تام با کلسیفیکاسیون عروق کرونر مستقل از ریسک فاکتورهای معمول بیماری‌های قلبی - عروقی در ارتباط بوده است (۱۱). ویتامین k از ویتامین‌های محلول در چربی است، که به ۲ نوع طبیعی در مواد غذایی وجود دارد. K₁ یا فیلوکینون که اساساً در برگ سبز گیاهان و برخی روغن‌های گیاهی است و k₂ یا مناکینون که در گوشت، تخم مرغ و لبنیات است (۱۲). درباره ارتباط این ویتامین با فرآیند تشکیل پلاک آترواسکلروز چندین پژوهش انجام شده است. آترواسکلروز تحت تأثیر بیشتر پروتئین‌های وابسته به ویتامین k است (۱۳). در پژوهش‌های اخیر پلاک‌های جدید را مورد بررسی قرار داده و رسوبات در سطح میکرو در آن‌ها مشخص شد. در آنالیزهای ایمینوهیستوشیمی مشخص شد که این رسوبات قویاً در ارتباط با پروتئین MGP است. این پروتئین که در دیواره عروق وجود دارد به ۲ نوع کربوکسیله و غیرکربوکسیله است و برای فرآیند کربوکسیلاسیون نیازمند ویتامین k₂ است. فرم کربوکسیله آن با اتصال به کریستال‌های کلسیم رشد کریستال را متوقف می‌کند. همچنین این نوع به عنوان

^۱ Bone matrix gla protein

همچنین مصرف وارفارین، مصرف زیاد آنتی بیوتیک، مکمل کلسیم و ویتامین D و سن بالای ۷۰ سال بودند.

آنژیوگرافی

تمام شرکت کننده‌های واجد شرایط توسط پزشک متخصص قلب تحت عمل آنژیوگرافی عروق کرونر (با دستگاه زیمنس ساخت آلمان) قرار گرفتند و افراد با آنژیوگرافی طبیعی به گروه شاهد و افراد با آنژیوگرافی غیر طبیعی به گروه مورد وارد شدند. تنگی بیش از ۴۰ درصد به عنوان آنژیو غیرطبیعی در نظر گرفته شد.

اندازه‌گیری‌های آزمایشگاهی

خون‌گیری توسط سرنگ ده سی سی و ذخیره در لوله‌های کلات که حاوی ژل جدا کننده سلول از سرم هستند و همچنین ذرات که تشکیل لخته را تسریع می‌بخشند انجام و برای استخراج سرم از سانتریفوژ شرکت سیگما با دور بالا (۱۴ دقیقه با دور ۴۰۰۰) استفاده شد. نمونه‌ها تا پایان نمونه‌گیری در فریزر منفی ۸۰ درجه نگه‌داری شدند. در این پژوهش برای اندازه‌گیری ویتامین k₂ و استئوکلسین از کیت الایزا از شرکت zellbio GmbH (Germany) استفاده شد. برای اندازه‌گیری استئوکلسین از روش الایزا استفاده گردید. استاندارد با غلظت‌های مختلف در محدوده خوانش از ۵ نانوگرم تا ۱۶۰ نانوگرم برای استئوکلسین ساخته شد. برای اندازه‌گیری ویتامین k₂ هم به همین صورت انجام شد. محدوده خوانش از ۴۰ نانوگرم تا ۱۲۸۰ بود. خوانش پلِت الایزا توسط دستگاه الایزا ریدر بیو تک ساخت آمریکا انجام گردید.

تجزیه و تحلیل آماری

از آمار توصیفی شامل میانگین، میانه و انحراف معیار برای توصیف متغیرهای کمی و از فراوانی و درصد آن برای

مهارکننده BMP-2^۲ و BMP-4^۳ که در فرآیند تمایز vsmc^۴ و تسریع تشکیل پلاک آترواسکلروز شرکت دارند نقش ایفا می‌کند (۱۴). با توجه به تأثیرگذاری استئوکلسین و ویتامین k₂ و ارتباط این دو با هم که در ارتباط با گرفتگی عروق نیز می‌باشند، این پژوهش جهت بررسی ارتباط بین استئوکلسین و ویتامین K₂ طراحی گردیده است.

مواد و روش‌ها

طراحی این پژوهش بصورت مورد - شاهدهی بوده و پس از تصویب در کمیته اخلاق دانشگاه علوم پزشکی بوشهر به شماره ۱۳۹۵/۳/۱۳ IR.bpums.rec به ثبت رسیده است.

نمونه‌گیری به صورت غیراحتمالی آسان از اول مهر ۹۵ تا اسفند ۹۵ در بیمارستان قلب بوشهر انجام شد. تعداد کل افراد وارد شده به پژوهش ۱۴۲ نفر بودند که در نهایت ۱۳۸ نفر بطور کامل در مطالعه شرکت داشتند. وزن و قد افراد بطور استاندارد اندازه‌گیری شد. شاخص توده بدنی با تقسیم وزن بر مجذور قد به متر تعیین و با واحد کیلوگرم در متر مربع گزارش گردید. اطلاعات دموگرافیک افراد منجمله سابقه بیماری‌های فشار خون، قلب، دیابت، داروهای مصرفی، میزان فشار سسیتول و دیاستول که با دستگاه مانیتورینگ بیماران اندازه‌گیری می‌شد به وسیله پرسشنامه تکمیل شد، سپس بر اساس معیارهای ورود به پژوهش سن بالای ۳۰ سال، رضایت آگاهانه بیمار، عدم وجود اختلالات روانی، عدم اعتیاد به الکل، مواد مخدر و دخانیات بودند و معیارهای خروج، ابتلا به بیماری‌های استخوانی، کبدی و کلیوی و

² Bone morphogenic protein-2

³ Bone morphogenic protein-4

⁴ Vascular smooth muscle cell

ندارد. بنابراین برای مقایسه ویتامین k₂ بین دو گروه از آزمون t مستقل استفاده شد. جهت مقایسه سطح سرمی ویتامین k₂ و استئوکلسین بین دو گروه، با کنترل اثر متغیرهای دموگرافیک که بین دو گروه تفاوت معناداری داشتند (شامل سن، جنس و ابتلا به دیابت نوع ۲)، از آزمون رگرسیون لجستیک استفاده شد. برای بررسی رابطه بین سطح سرمی ویتامین k₂ و استئوکلسین با تعداد عروق درگیر در گروه مورد، از رگرسیون خطی استفاده شد. در همه تجزیه و تحلیل‌ها سطح معنی‌داری ۰/۰۵ در نظر گرفته شد و از نرم‌افزار SPSS ویرایش ۱۸ برای آنالیز داده‌ها استفاده شد.

یافته‌ها

از تعداد ۱۴۲ نمونه جمع‌آوری شده، ۴ نفر حذف و تعداد ۱۳۸ نفر به پژوهش وارد شدند که تعداد ۶۸ نفر در گروه مورد و ۷۰ نفر در گروه شاهد بودند. ویژگی‌های دموگرافیک و مشخصات بالینی بیماران در جدول ۱ ارائه گردیده است.

توصیف متغیرهای کیفی استفاده شد. همچنین برای مقایسه متغیرهای کیفی بین دو گروه مورد و شاهد از آزمون مجذور کای و آزمون دقیق فیشر و برای متغیرهای کمی بین دو گروه مورد و شاهد از آزمون t مستقل استفاده شد. لازم به ذکر است که جهت بررسی نرمالیتی توزیع سطح ویتامین k₂ و استئوکلسین از نسبت چولگی به خطای معیار و همچنین آزمون کولموگروف-اسمیرنوف استفاده شد. در مواردی که توزیع سطح سرمی متغیر مورد نظر در دو گروه نرمال نبود توزیع تبدیل لگاریتم آن مورد بررسی قرار گرفت. بنابراین، علیرغم نرمال نبودن توزیع استئوکلسین در دو گروه مورد و شاهد و در بیماران با شدت گرفتگی کمتر و بیشتر از ۷۰ درصد در گروه مورد، چون توزیع تبدیل لگاریتمی آن نرمال بود، با استفاده از آزمون t مستقل، لگاریتم آن بین دو گروه مقایسه شد. در مورد ویتامین k₂، آزمون کولموگروف-اسمیرنوف و همچنین نسبت چولگی به خطای معیار آن نشان داد که توزیع سطح سرمی آن در دو گروه مورد و شاهد و در بیماران با شدت گرفتگی کمتر و بیشتر از ۷۰ درصد در گروه مورد، با توزیع نرمال تفاوت معنی‌داری

جدول ۱) مقایسه مشخصات دموگرافیک و بالینی افراد گروه مورد و شاهد				
P.value	گروه		متغیر	
	مورد تعداد (درصد)	شاهد تعداد (درصد)		
۰/۰۱	۵۲/۹۳۶	۳۱/۴۲۲	مرد	جنس
	۴۷/۱۳۲	۶۸/۸۴۸	زن	
<۰/۰۰۱	۴۱/۲۲۸	۱۲/۹۹	بلی	سابقه بیماری قلبی
	۷۸/۸۶۱	۵۸/۸۴۰	خیر	
۰/۷۲۰	۵۱/۴۳۶	۵۴/۴۳۷	بلی	پرفشاری
	۴۸/۶۳۴	۴۵/۶۳۱	خیر	
۰/۰۳۰	۳۰/۲۱	۳۸/۲۲۶	بلی	هیپرلیپیدمی
	۷۰/۴۸	۶۸/۸۴۲	خیر	
۰/۰۰۲	۱۴/۳۱۰	۳۶/۸۲۵	بلی	دیابت نوع ۲
	۸۵/۷۶۰	۶۳/۲۴۳	خیر	
۰/۰۳۸	۵۶/۰۷±۹/۷۳	۵۲/۴۶±۱۰/۵۰	سن*	
۰/۵۷۰	۲۷/۰۸±۴/۸۳	۲۷/۵۶±۰/۰۲	شاخص توده بدنی*	
۰/۳۸۰	۱۲۹/۰۳±۸/۱۲	۱۲۶/۶۹±۱۴/۳۶	فشارخون سیستول*	
۰/۶۱۰	۸۱/۸۱±۱۱/۳۱	۷۸/۵۱±۹/۱۱۴	فشار خون دیاستول*	
۰/۶۳	۷۵/۱۲±۱۱/۹۳	۷۴/۲۶±۹/۴۲	ضربان قلب*	
<۰/۰۰۱	۴۷/۲۹±۸/۲۳	۵۲/۲۹±۷/۴۵	برون ده قلبی*	

* انحراف معیار ± میانگین

جنس، سابقه بیماری قلبی، برون ده قلبی و ابتلا به دیابت بین دو گروه تفاوت معناداری داشت اما ابتلا به فشار خون، هایپرلیپیدمی، شاخص توده بدنی، سن، ضربان قلب، فشار سیستول و دیاستول در بین دو گروه تفاوت معناداری

نداشت. از نظر سطح سرمی استئوکلسین بین دو گروه تفاوت معناداری وجود داشت ($P=0/027$). اما سطح سرمی ویتامین k_2 بین دو گروه تفاوت معناداری نداشت ($P=0/84$) (جدول ۲).

جدول ۲) مقایسه سطوح سرمی ویتامین k2 و استئوکلسین در دو گروه مورد و شاهد						
P-value	آماره (t)	گروه				متغیر
		مورد		شاهد		
		میان	انحراف معیار ± میانگین	میان	انحراف معیار ± میانگین	
۰/۸۴۰	−۰/۱۹	−	۹۸/۸۴±۳۲/۲۳	−	۹۷/۷۰±۳۴/۷۵	ویتامین k2
−	−	۱۱/۱۶	۱۳/۶۳±۵/۱۲	۱۳/۱۱	۱۲/۰۹±۴/۹۲	استئوکلسین
۰/۰۲۷	−۲/۲۴	−	۱/۱۱±۰/۱۴	−	۱/۰۵±۰/۱۵	لگاریتم استئوکلسین

پس از تعدیل سه عامل سن، جنس و ابتلا به دیابت، بین گرفتگی عروق و سطوح سرمی استئوکلسین ارتباط معناداری وجود داشت ($OR=1/1$, $95\%CI=1/09-1/19$). اما بین غلظت سرمی ویتامین k_2 و گرفتگی عروق کرونی ارتباط معناداری مشاهده نشد ($OR=1$, $95\%CI=0/98-1/01$) (جدول ۳).

جدول ۳) تاثیر سطح سرمی ویتامین k_2 و استئوکلسین بر گرفتگی عروق کرونی با تعدیل از لحاظ سن، جنس و ابتلا به دیابت در دو گروه مورد و شاهد				
متغیر	beta	OR	95%CI	P-value
ویتامین k_2	-0/001	1	0/98-1/01	0/880
استئوکلسین	0/095	1/1	1/01-1/19	0/025

لازم به ذکر است که با ورود سطح سرمی ویتامین k_2 و استئوکلسین به طور همزمان به مدل و تعدیل از نظر سه عامل سن، جنس و ابتلا به دیابت، اثر معنی دار استئوکلسین بر گرفتگی عروق کرونی حفظ شده ($P=0/026$, $OR=1/1$).

جدول ۴) رابطه سطح سرمی ویتامین k_2 و استئوکلسین با تعداد عروق درگیر در گروه مورد		
متغیر	beta	p-value
ویتامین k_2	0/046	0/110
استئوکلسین*	0/1	0/410

*لگاریتم

همچنین بین سطوح سرمی استئوکلسین ($P=0/94$) و ویتامین k_2 ($P=0/09$) با شدت گرفتگی ارتباط معناداری مشاهده نشد (جدول ۵).

جدول ۵) ارتباط بین سطح سرمی ویتامین k_2 و استئوکلسین با شدت گرفتگی عروق کرونی در گروه مورد						
متغیر	کمتر از ۷۰ درصد		بیشتر از ۷۰ درصد		آماره t	p-value
	میان	میانگین $\pm$ انحراف معیار	میان	میانگین $\pm$ انحراف معیار		
ویتامین k_2	83/92 $\pm$ 30/33	-	101/72 $\pm$ 32/04	-	1/7	0/090
استئوکلسین	14/77 $\pm$ 10/13	11/25	13/40 $\pm$ 3/50	13/26	-	-
لگاریتم استئوکلسین	1/10 $\pm$ 0/22	-	1/11 $\pm$ 0/12	-	-0/06	0/940

بحث

نتایج این پژوهش نشان داد که بین سطوح سرمی ویتامین k₂ و گرفتگی عروق کرونر ارتباط وجود ندارد اما بین سطوح سرمی استئوکلسین و گرفتگی عروق کرونر ارتباط معنادار و مستقیمی وجود دارد، و این ارتباط مستقل از سن، جنس، شاخص توده بدنی، ابتلا به دیابت، فشار خون و چربی بالا می باشد. بین هر دو فاکتور مورد اندازه گیری با تعداد عروق درگیر و شدت گرفتگی عروق کرونر ارتباط معناداری وجود ندارد. هر چند در پژوهش جی سی ام گست (G C M gast) و همکاران (۱۲) که بر روی تعداد ۴۸۰ زن انجام شد به مدت ۸ سال مواد غذایی مصرفی آنان که حاوی ویتامین K₁ و K₂ بود مورد بررسی قرار گرفت و نشان داده شد که سطح سرمی ویتامین k₂ با کاهش بیماری های عروق کرونر همراه می باشد. البته در این پژوهش تغذیه افراد مورد پژوهش قرار گرفته و نتیجه تغذیه آنان فقط به ویتامین k₂ نسبت داده شده که به نظر می رسد دقیق نمی باشد و ممکن است مواد دیگر در رژیم غذایی افراد باعث این گونه تأثیر شده باشند. در کارآزمایی بالینی یوجی ایکاری (Youji ikari) و همکاران (۱۵) افراد حداقل یک ریسک فاکتور بیماری عروق کرونر را داشتند و در پایان پژوهش مصرف ویتامین k₂ در افزایش و رشد کلسیفیکاسیون تأثیری نداشت اما باعث بهبود میزان pwv^۵ بیماران شد. نتایج این پژوهش را می توان تا حدودی همسو با پژوهش حاضر دانست. هر چند در پژوهش حاضر پلاک های آترواسکلروز مورد بررسی قرار گرفته در حالی که در پژوهش یوجی ایکاری و همکاران فقط کلسیفیکاسیون را اندازه گیری کرده ولی کلسیفیکاسیون یکی از عوامل مهم تشکیل پلاک های عروق کرونر است. در پژوهش ثقفی و

همکاران (۱۶) نشان داده شده است که بین گرفتگی عروق کرونر و سطوح سرمی استئوکلسین ارتباط مستقیمی وجود دارد. اما بین سطح سرمی استئوکلسین و شدت گرفتگی عروق کرونر ارتباطی وجود نداشت که ممکن است دلیل این عدم ارتباط، حجم نمونه کم افراد گروه مورد بوده باشد. در پژوهش بیو هیم چویی (Beom-hee Choi) و همکاران (۷) تعداد ۱۶۲ شرکت کننده مورد بررسی قرار گرفتند و با اسکن کامپیوتری از لحاظ کلسیفیکاسیون عروق کرونر مورد بررسی قرار گرفتند و در نتیجه این پژوهش میزان استئوکلسین غیرکربوکسیله و نسبت استئوکلسین تام به استئوکلسین غیرکربوکسیله ارتباط مستقیمی با کلسیفیکاسیون عروق کرونر داشت. در این پژوهش فاکتورهای اندازه گیری شده کمی متفاوت از پژوهش حاضر است و در مورد استئوکلسین نسبت آن با غیر کربوکسیله تأثیرگذار بوده است. به نظر می رسد که برای بررسی دقیق تر و یافتن مکانیسم تأثیر این پروتئین باید انواع آن مورد بررسی بیشتر قرار گیرد.

در پژوهش یوگیان بائو (yugian bao) و همکاران، ارتباط بین گرفتگی عروق کرونر و استئوکلسین بررسی شد که وقتی اثر مخدوش کننده هایپرگلیسمی حذف شد بین سطوح سرمی استئوکلسین و بیماری عروق کرونر ارتباط معکوسی بود که ناهمسو با مطالعه حاضر است. در پژوهش کریستین هالویک (Kiristin holvik) و همکاران (۵) ۱۳۱۹ نفر شرکت کردند که از لحاظ بیماری های قلبی - عروقی به مدت ۴ سال مورد پیگیری قرار گرفتند، پس از حذف عوامل مخدوش کننده، در مردان بالاتر از ۷۵ سال ارتباط بین سطوح سرمی استئوکلسین و بیماری قلبی - عروقی معکوس، اما در زنان سالمند ارتباط مستقیمی نشان داده

^۵ Pulse wave velocity

پژوهش حاضر به صورت مورد شاهدی بوده و در یک مقطع زمانی خاص انجام شده و پیشنهاد می شود که در مورد ویتامین k_2 احتیاج به پژوهش های بیشتر به صورت کارآزمایی های بالینی و در مورد استئوکلسین نیز پژوهش ها بصورت کوهورت آینده نگر با حجم زیادتر نمونه باید انجام شود. همچنین پژوهش هایی که علاوه بر گرفتگی، میزان دقیق کلسیفیکاسیون عروق را نیز بررسی کند.

نتیجه گیری

نتایج این پژوهش نشان داد که بین استئوکلسین و گرفتگی عروق کرونر ارتباط مستقیمی وجود دارد و هرچه قدر میزان این پروتئین در خون بالاتر باشد ریسک گرفتگی عروق کرونر افزایش می یابد، اما ارتباط معناداری بین این شاخص با تعداد عروق درگیر و شدت گرفتگی یافت نشد. همچنین بین سطح سرمی ویتامین k_2 با گرفتگی عروق، تعداد رگ درگیر و شدت گرفتگی ارتباطی یافت نشد.

سپاس و قدردانی

از معاونت محترم تحقیقات و فناوری به خاطر حمایت های مادی و معنوی و مرکز تحقیقات زیست فناوری دریایی خلیج فارس به خاطر همکاری های لازم قدردانی می گردد.

تضاد منافع

هیچ گونه تعارض منافع توسط نویسندگان بیان نشده است.

شد. نتیجه پژوهش باثو و بخشی از نتیجه پژوهش هالویک ارتباط بیماری گرفتگی عروق کرونر با سطوح سرمی استئوکلسین عکس بوده بدین معنا که استئوکلسین نقش حفاظتی در برابر این بیماری دارد در نتیجه با پژوهش حاضر ناهمسو می باشند. با توجه به نتیجه پژوهش های اخیر استئوکلسین غیرکربوکسیله ارتباطی مستقیم با بیماری های قلبی - عروقی و استئوکلسین کربوکسیله ارتباط معکوس دارد. حال باتوجه به اینکه در هر سه پژوهش میزان سطوح سرمی استئوکلسین تام که ترکیبی از هر دو نوع کربوکسیله و غیرکربوکسیله است اندازه گیری شده است. شاید در دو پژوهش قبلی که ارتباط معکوس بوده در واقع افراد سطوح سرمی استئوکلسین کربوکسیله بالاتر ولی در پژوهش حاضر میزان غیر کربوکسیله بالاتر داشته اند. در پژوهش کریستین هالویک در زنان مسن که به دلیل بیماری استئوپروز احتمالاً استئوکلسین غیرکربوکسیله بالاتر دارند و اتفاقاً ارتباط مستقیمی در نتیجه پژوهش بدست آمده است. در پژوهش کریستین هالویک (۵) و همکاران بین سطوح سرمی استئوکلسین و شدت گرفتگی عروق کرونر ارتباط معکوسی بود که در این مورد با نتیجه پژوهش حاضر متفاوت است شاید دلیل این اختلاف حجم کم نمونه گروه مورد در این پژوهش باشد. در مورد شدت گرفتگی و تعداد عروق درگیر و ارتباط آن با ویتامین k_2 پژوهشی یافت نشد.

References:

1. Taheri Z, Mohammad Amoli M, Tavakoli Bazaz J, et al. Investigating the relationship between RANTES gene and coronary artery disease. *Ijld* 2012; 11(1): 107-14.
2. Ebrahimi K, Khadem Vatan K, Salarilak S, et al. Epidemiological features of risk factors occurrence and outcomes of myocardial infraction in patients admitted to hospitals in west azerbaijan province during the years 2011 and 2012. *Urmia Medical Journal* 2015; 26 (8): 724-34.
3. Kim K, Lim S, Moon JH, et al. Lower uncarboxylated osteocalcin and higher sclerostin levels are significantly associated with coronary artery disease 2015. *Bone* 2016; 83: 178-83.
4. Zhang Y, Qi L, Gu W, et al. Relation of serum osteocalcin level to risk of coronary heart disease in Chinese adults. *Am J Cardiol* 2010; 106(10): 1461-5.

5. Holvik K, Van Schoor NM, Eekhoff EM, et al. Plasma osteocalcin levels as a predictor of cardiovascular disease in older men and women: a population-based cohort study. *Eur J Endocrinol* 2014; 171(2):161-70.
6. Dalmeijer GW, Van Der Schouw YT, Magdeleyns E, et al. The effect of menaquinone-7 supplementation on circulating species of matrix Gla protein. *Atherosclerosis* 2012; 225(2): 397-402.
7. Choi BH, Joo NS, Kim MJ, et al. Coronary artery calcification is associated with high serum concentration of undercarboxylated osteocalcin in asymptomatic Korean men. *Clinical endocrinology* 2015 ; 83(3): 320-6.
8. Luo Y, Ma X, Hao Y, et al. Relationship between serum osteocalcin level and carotid intima-media thickness in a metabolically healthy Chinese population. *Cardiovasc Diabetol* 2015; 14: 82.
9. Reyes-Garcia R, Rozas-Moreno P, Jimenez-Moleon JJ, et al. Relationship between serum levels of osteocalcin and atherosclerotic disease in type 2 diabetes. *Diabetes Metab* 2012; 38(1): 76-81.
10. Bao Y, Zhou M, Lu Z, et al. Serum levels of osteocalcin are inversely associated with the metabolic syndrome and the severity of coronary artery disease in Chinese men. *Clinical endocrinology* 2011; 75(2): 196-201.
11. Gössl M, Mödder UI, Atkinson EJ, et al. Osteocalcin expression by circulating endothelial progenitor cells in patients with coronary atherosclerosis. *Journal of the American College of Cardiology* 2008; 52(16): 1314-25.
12. Gast GC, De Roos NM, Sluijs I, et al. A high menaquinone intake reduces the incidence of coronary heart disease. *Nutr Metab Cardiovasc Dis* 2009; 19(7): 504-10.
13. Van Den Heuvel EG, Van Schoor NM, Lips P, et al. Circulating uncarboxylated matrix Gla protein, a marker of vitamin K status, as a risk factor of cardiovascular disease. *Maturitas* 2014; 77(2): 137-41.
14. Chatrou MLL, Winckers K, Hackeng TM, et al. Vascular calcification: The price to pay for anticoagulation therapy with vitamin K-antagonists. *Blood Rev* 2012; 26(4): 155-66.
15. Ikari Y, Torii S, Shioi A, et al. Impact of menaquinone-4 supplementation on coronary artery calcification and arterial stiffness: an open label single arm study. *Nutr J* 2016; 15(1): 53.
16. Millar SA, Patel H, Anderson S, et al. Osteocalcin, Vascular Calcification, and Atherosclerosis: A Systematic Review and Meta-analysis. *Front Endocrinol (Lausanne)* 2017; 8: 183

Original Article

Relationship of Serum Levels of Vitamin K₂ and Osteocalcin with Atherosclerotic Coronary Arteries

Z. Elyaspour (MSc)^{1*}, S. Akbarzadeh (PhD)², D. Iranpour (MD)³,
A. Bargahei (PhD)¹, N. Motemed (MD)⁴, N. Hajian (BSc)¹, Kh. Ghasemi (MD)³,
A. Movahed (PhD)^{2**}

¹ Department of Biochemistry, School of Medicine, Bushehr University of Medical Sciences, Bushehr, Iran

² The Persian Gulf Tropical Medicine Research Center, The Persian Gulf Biomedical Sciences Research Institute, Bushehr University of Medical Sciences, Bushehr, Iran

³ Department of Cardiology, School of Medicine, Bushehr University of Medical Sciences, Bushehr, Iran

⁴ Department of Community Medicine, School of Medicine, Bushehr University of Medical Sciences, Bushehr, Iran

(Received 28 Feb, 2018 Accepted 11 Jun, 2018)

Abstract

Background: This study aimed to evaluate the relationship of serum levels of vitamin K₂ and osteocalcin with coronary artery plaques in people undergoing angiography.

Materials and Methods: This case-control study enrolled 138 people presenting to Bushehr Heart Center for routine examination. Demographic information of the participants was registered in a standard questionnaire. Before undergoing angiography, 10 ml blood was collected from all the participants and stored at – 80 °C until the analysis. After the angiography, those who were found to be normal entered the control group, and those with one or more arteries blocked were placed in the case group. Finally, serum levels of vitamin K₂ and osteocalcin were measured in all the samples using ELISA kits.

Results: Serum levels of osteocalcin in the case group were significantly higher than those of the control (P=0.019). There was no difference in K₂ levels between the two groups (P=0.84). Moreover, no relationship was found between the osteocalcin levels and the number of blocked arteries and the severity of atherosclerosis (P=0.95). By adjusting age and type 2 diabetes in both groups, a difference was observed in the concentration of osteocalcin and coronary artery atherosclerosis (P=0.034).

Conclusion: Our results showed that a significant relationship exists between increased concentration of serum osteocalcin and coronary artery atherosclerosis. However, no such a relationship was observed between the serum levels of K₂ and atherosclerotic arteries.

Keywords: Osteocalcin, vitamin K₂, atherosclerotic coronary arteries, angiography

©Iran South Med J. All rights reserved.

Cite this article as: Elyaspour Z, Akbarzadeh S, Iranpour D, Bargahei A, Motemed N, Hajian N, Ghasemi Kh, Movahed A. Relationship of Serum Levels of Vitamin K₂ and Osteocalcin with Atherosclerotic Coronary Arteries. Iran South Med J 2018;21(5):353-361

Copyright © 2018 Elyaspour, et al. This is an open-access article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution-noncommercial 4.0 International License which permits copy and redistribute the material just in noncommercial usages, provided the original work is properly cited.

****Address for correspondence:** The Persian Gulf Tropical Medicine Research Center, The Persian Gulf Biomedical Sciences Research Institute, Bushehr University of Medical Sciences, Bushehr, Iran. Email: amovahed58@gmail.com

*ORCIDL 0000-0001-5329-6667

**ORCID: 0000-0002-1988-4091

Website: <http://bpums.ac.ir>

Journal Address: <http://ismj.bpums.ac.ir>